

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΑΠΟΘΥΜΙΑ

Ζηλεύων έκεινο τὸ χωριό
στὸν κάμπο κάτου
μὲ τ' ἄφηδό κομιπαναριό,
τὴν ἐκκλησά του,

Πονχεὶ τὴν Παναγία χουσή
κι' ἀσημωμένη,
και νὰ τὴν ἀσπαστῇ ἡ Ρηνιώ
συχνοπαγάνει.

Ζηλεύων έκεινο τὸ χωριό
στὸν κάμπο κάτου
μὲ τὰ χοράφια τὰ βαθειά
μὲ τὰ δεντρά του,

Ποῦ φορτωμέν' ἀπ' τῆς ἔληταις
τὴν γῆ φιλοῦ ε,
κι' σὰν τὰ μίτια τῆς Ρηνιώς
μιθρολογῦνε.

Ζηλεύων έκεινο τὸ χωριό
στὸν κάμπο κάτου
π' ἀνθίζοντα και ποσχοβολοῦντα
τὰ κλίματά του,

καὶ ἔχει σταρφύλια φοδινὸν
τὸ κάθε ἀμπέλι
σαν τὰ χειλάκια τῆς Ρηνιώς
που στάζειν μέλι.

Ζηλεύων έκεινο τὸ χωριό
στὸν κάμπο κάτου
μὲ τῆς καθάριες του πηγές
τὰ ρέματά του.

Ζωὴ σοροπούνε τὰ νερά
Ρηνιώ νά ζήσης,
με λίγη ἀγάπη ἔλα και σύ
ιά μ' ἀναστήσης.

ΑΛΕΞ. ΠΑΛΛΗΣ

Ο ΤΑΝ

"Οταν τὴν ἄγρια θάλασσα ποὺ τόσο τὴν τρομάζουν
τὴν πιάνη τ' ἄγριο μπουνό,
και τὴν θιρούν οἱ ναυτικοὶ και δλοι τους δειλιάζουν,
εἰνε—ἄληθεια—φοβερή.

Μὰ είνε φοβερώτερη ἀκόμα η καρδιά μου
τὰ πάθη σὸν τὴν πλημμυροῦν,
τὸ ξέρουν και τρομάζουν τὰ μάτια τὰ δικά μου,
ποὺ οἱ ἄγνοι τοὺς τὰ βαροῦν.

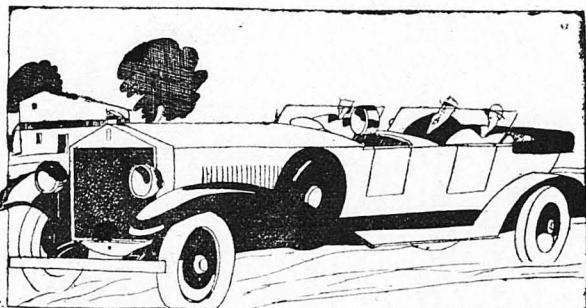
Και κάποτε τὴν θάλασσα μὲ δῶλο τὸ κακό της
και μιὰ βαρούσλα τὴν νικᾶ
μὰ τῆς καρδιᾶς μου ποιεῖ νὰ πάψῃ τὸ θυμό της,
σὰν βρέξῃ μεος στὰ ουδικά;

ANT. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΦΙΔΙΑ

Νῦ ! βρέχω ! ὅξ' ὁ οὐρανὸς ν' ἀστράφῃ,
και παγνιά και κρόνο και μαριώλα...
Νᾶ συλλογέσαι στὸ γιαλό τὸ ναντή,
και νὰ θωρῆς νὰ πέφτουντε τὰ φύλλα !...
Και νάσαι μοναχὸς στὴν κάμαρά σου...
Γύρω σ' απῆ—Και σὺ σκυμνενός πέρα
ν' ἀνοιγοῦ ἵς στιγά τὸ λεύκωμά σου
και ν' ἀνάζεις σ' ἡλιόφωτην ἡμέρα !
Τὶ συντροφιά σ μά σου ξεποβάλλει !
Χίλιαις γλυκαῖς μορφαῖς, σάν ἀγγελούδια,
ἀλλοιώτικαι στὴν ὄψ και στὰ κάλλη,
σὲ ζόνουνε μ' ἐνχαῖς και μὲ τραγούδια...
Και διώχνουνε μαρωνά τὴν ἐρημία:
κι' ὥρα σὲ ὀνειρατα διαβαλει ..
—“Α ! τότε νοιάθεις τί 'ναι η Φιλία
και στὸ χαρτὶ ἀκόμα σκορπισμένη...

MIX. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΡΕΠΟΡΤΕΡ

ΒΡΟΧΗ ΑΙΜΑΤΟΣ

E.

"Οσοι ἔκαμαν ὧς τώρα ἀστυνομικό ρεπορτάτζ γνωρίζουν ἔνα πρόγραμμα. 'Οτι αἱ Ἀθήναι ἔχουν περιόδους γαλήνης και περιόδους ροής αἰματος. Πολλαῖς φορές δὲν ἀνοιγε ἐπὶ μῆνα και δίμηνον οὔτε μήτη. Είμαστε τότε ἐντελῶς ἡσυχοι. 'Οταν δύως συνέβαινε τὸ πρότον κακούργημα, συμπλοκή αἰματηρά, φόνος, δολοφονία, δράμα τιμῆς, γιωργίαις δι τὸ κακό θὰ ἐσακολουθήσῃ και ἀγρυπνούσαμε. Πράγματι τὸ αἷμα ἐγένετο εἰς ὡριμένα διαστήματα φαγάδων. Τὴν γαλήνην διεδέχετο ἡ ἀναστάτωσις.

Ἐλεις ἀδύνατον νὰ μη ἐπρόσεξε τὸ περίεργο αὐτὸν φαινόμενον, τὴν παρίστον αὐτὴν σύμπτωσιν, περπάτερ ἀστυνομικός.

"Ἐπειδόντως μήν τελείουν κάλματος. Συνέβαινε κατόπιν καὶ τὸ ἀπρόσιον; Αὐτὸν ἀρκούσε διὰ νὰ ἐπακολουθήσουν δράματα τιμῆς, φρόνων και δολοφονίας!

Κάπιτα παρόμουν συνέβη μεταξὺ τοῦ 1911—12. 'Επι δύο μῆνας μᾶς είχε καταλάμβιει υπνηγία. Δὲν ἀνοιγε μύτη τελείο κάλμα, ήσυχία και γαλήνη. Σπάνια μόνο μιχρολοπαι και τίποτα ἀλλο...

"Ἐξαρνα ἔνα προτὶ, η αἵματοσυσία ἀρχισε φαγαδία. Πτώμα μεσήλικος ἀνδρὸς ενέρθη επὶ τῶν γραμμῶν τοῦ ἡλεκτρικοῦ σιδηροδρόμου δολίγον κάτω τῶν Πετραλώνων. 'Ο δηγός του τραύνον τὸ ἀντελήφθη και συνεκράτησε ἔγκαίρως τὴν ἀμαξοστοιχίαν και ἐπόρδιατε τὸν διαμειούν.

Τὸ πτώμα μετεφέρθη εἰς τὸ Νεκροταφεῖον, διὰν ἀπεκαλύψθη διτε πρόσκοπον δολοφονίας. 'Εφερε τραύμα βαθὺ διὰ μαχαιρας εἰς τὸν λαιμόν. Οἱ δολοφόνοι περὶ τὸ είχαν τοποθετήσει ἐπὶ τῶν γραμμῶν τοῦ ἡλεκτρικοῦ, διπας μειαλεισθῆ και ὑποτεθῆ διτε περιφέρεια.

"Ο δολοφονηθεὶς ήτο κάπιοις ἀτυχῆς Ἀθηναϊός παντοπάλης...

Μόλις εγνώσθη ἡ εἰδήσης αὐτῆς, ἐτεθῆμεν εἰς κίνησιν. Εἰμεθα ἀπολύτως βέβαιοι πῶς τὸ κακὸν θὰ συνεχισθῇ. Και συνεχίσθη.

"Ολένιον μετά τὸ μεσημέρι ηγέλθη διτε, ενέρθη εἴσο τὸν Ἀθηνῶν, εἰς μέρις ἐξημικόν, τὸ πτώμα γνωστοῦ ἀξιοματικοῦ, διστις είχαν ἔξαφανισθῆ πορτεροῦ και μεριδῶν και ἀνεβητείο !

Και τὸ πτώμα αὐτὸν ἐφερε τραύμα διὰ σφαίρας περιστρόφου. Και οὐδεὶς εγνώριζεν διτε πρόσκοπο περὶ αὐτοκονίας η ἐγκλήματος..

"Η βροχὴ τοῦ αἰματος είχεν ἀρχισε διπωσδήποτε. 'Ετρέχαμε παντοῦ συγκεντώνοντες πληροφορίας, διταν ἔξαφνα, ἐντός της ίδιας ήμέρας, νέον αἴμα ἐγκύρη και νέον ἐγνώσθη μεριστικὸν γεγονός :

"Ἐλεις ζαχαροπλάστης τῶν Ἀνακτόδων τοῦ ἀειμήντου Βασιλέως Γεωργίου, μετέβη εἰς τὸ επεμπάτηση τὸν βίον ἱτοι εἰς τὸ μέρος ἀκριβῶς, διόπι είχεν ἀντοκτονήση πρὸ ἔτους και δ πατήρ του. 'Ο ἀτυχῆς αὐτός, ἀποφασίσας νὰ προβῇ εἰς τὸ διάβημά του—δὲν ἐνθυμούσαι τόρα διὰ ποτὸν λόγον—ἐπρομηθύσθη ἐν τοιούτοις περίστροφον τοι εἰς τὴν καρδιακήν χώραν και ἡντοκτονήση! Εἰς τὸ μέρος διου ἐπεσεν ἀπένον δ πατήρ, εἰπεσε και δ νύός. Εἰς τὴν καρδίαν ἐπιφορτίην και δ πατήρ και δ νύός. Περιστρόφον ἐχοησιμοποίησαν και δ ἔνας και δ ἄλλος διά στην τραγικαὶ ἀλλιθεαὶ ...

"Οπωδήποτε, τὸ βέβαιον είνε διτε τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἐβρεχεν αἴμα μετά πολυήμερον γαλήνην.

"Άλλο μῆτας ὑπάρχει μόνον τὸ γεγονός αὐτό, ἀποδεικνύον δια ἀντέρω γράφομεν περὶ τῶν περιόδων τῆς γαλήνης και τῆς αἰματοχυσίας; Κατ' ἐπανάληψην συνέβη τὸ ἰδιο ἀκριβῶς πρᾶγμα. Μῆνες ἡσυχίας. Κι' ἔξαφνα κατόπιν ἡμέραις αἰματος, 'Εγίνετο μία αὐτοκτονία και ἐσπευδαν ταῦτοχρόνων νὰ τερματίσον τὸν βίον των και δοι αἴλλοι ἀπέλπιδες. Πρὶν στεγνώσῃ τὸ αἴμα ἐνδέ δράματος τιμῆς, ἔχαντο πάλλο, τὸν τρόνον διεδέχετο δ φόνος... Κι' ἐπειτα πάλιν

"Πον ν' ἀπόδωσῃ κανεὶς τὰς συμπτώσεις αὐτάς; Εἰς τὴν παρακλησιν; Τὴν μίμησιν; Οἱ σοφοὶ και κοινωνιολόγοι διομήλησουν σχετικῶς...

EΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Τὸ Μυστηριαῖδες Σπήλαι της Καλλιθέας.
ΧΑΡΗΣ

